

Mille Miglia 2015

De alles is anders show

Zoals ieder jaar rond het midden van mei vond ook dit jaar de Mille Miglia weer plaats. Met een ruim contingent Maserati's, massa's Ferrari's en Alfa's en een stevige vloot Mercedessen. Mercedes vierde namelijk zijn overwinning van 60 jaar geleden in stijl.

De Mille Miglia was dit jaar volledig anders dan anders, net als vorig jaar. Niet alleen was de route vanaf Siena wezenlijk verlegd, maar ook de technische keuring, de verzegeling en de start in Brescia vonden op een ander tijdstip plaats dan normaal. Doel van de organisatie: ruimte en rust inbouwen voor de deelnemers, zodat die niet voor dag en dauw op hoeven en ook niet in het holst van de nacht in hun hotel arriveren. Dat had behoorlijke gevolgen voor de toeschouwers.

Zwaartepunt op woensdag

Om te beginnen was het zwaartepunt van de technische keuring en de verzegeling naar woensdag verlegd, wat betekende dat de bezoekers van Brescia al op woensdagavond van 5 tot 10 op het Piazza Vittoria dienden te zijn om er iets van mee te krijgen in plaats van donderdagmorgen. Op donderdag werd weliswaar het restant van de deelnemende auto's gekeurd en van een ze-

gelloodje voorzien, maar dat waren nog hooguit enkele tientallen auto's. De sfeer op donderdag was daardoor wezenlijk anders in de stad. Het was veel rustiger en de drommen publiek rondom de auto's en bij het plein waren 's ochtends grotendeels afwezig. Gezellig druk is de juiste omschrijving. Pas tegen de tijd van de start, die uren naar voren gehaald was, werd het wat drukker in Brescia. In het verleden werd 's avonds gestart, maar nu rolden de eerste auto's al om 14.00 uur van het ereschavot voor een rondje door de stad. En om half zes was het hele circus voorbij. Vreemd, als je gewend bent om tot na het donker activiteit in de stad te beleven. Nu ging het normale leven vanaf zessen weer zijn gangetje.

Zaterdag zonder Futa

De eerste etappe voerde ditmaal naar Rimini en door het vroegere tijdstip hadden de rijders ruim de tijd om die lange etappe te

voltooiën. Maar: in Sirmione en Desenzano kwamen alle auto's dus al 's middags voorbij, gewoon tussen het normale verkeer. De hele nachtelijke sfeer was er daar dus niet. Vanaf Rimini ging het op vrijdag wel traditioneel naar Rome via San Marino, de kust en de Apennijnen. En vanaf Rome volgde de Mille Miglia tot aan Siena het bekende parcours via Viterbo, Radicofani en Val d'Orcia. Rond twaalfen donderden de eerste auto's over de Campo van Siena en verdwenen weer richting Monteriggioni, maar vanaf Poggibonsi werd niet doorgereden naar Florence, noch naar Volterra. De neuzen werden naar Certaldo, Pontedera en Pisa gericht, de stad die vorig jaar voor het eerst in de hedendaagse trip opgenomen was. Vanuit Pisa ging het naar Lucca, maar waar vorig jaar de route weer helemaal langs de Arno terugslingerde naar de Futa-pas, werd nu de richting van Modena aangehouden. De SS12 duikt boven Lucca de Apennijnen in naar Abetone via een onwaarschijnlijk mooie bochtenroute. Echte stuurmansen-wegen! Dit was exact de weg die de organisatie verzonden had voor de Mille Miglia van dit jaar: Abetone, Pavullo, Serramazzone en dan naar beneden richting Maranello. Vervolgens vol gas over de 467 naar Reggio Emilia en dan via de Via Emilia eindigen in Parma. De alles is anders show, maar wel een verschrikkelijk mooie route. De massa's mensen die ongetwijfeld op de Futa hebben staan wachten zullen zich echter vertwijfeld afgevraagd hebben waar de auto's bleven...

Monza, Bergamo, Rovato

Vanuit Parma ging het op zondagmorgen naar Piacenza en Monza, waar voor het eerst in de moderne variant van de Mille Miglia een proef op het circuit gedaan werd, inclusief een ronde over de gerestaureerde kombaan. Vervolgens mochten Bergamo en Rovato zich verheugen in de doorkomst van "de race". Rovato pakte dat dusdanig rigoreus aan dat er de halve dag niemand het centrum in of uit kon, met verkeerschaos in de omliggende woonwijken tot gevolg. Ongetwijfeld heeft iemand in de gemeenteraad het idee geopperd om de hele route vrij te maken voor de Mille Miglia, maar hij was de gewone bevolking daarbij dus even vergeten. Dat de verkeersregelaars na het doorkomen van de eerste auto's volledig op tilt gingen met hun fluitjes en echt niet meer wisten welke auto's nou wel of niet door mochten, wat in de praktijk betekende dat zowel een Alfa uit 1930 als een Daihatsu van een lokale bejaarde mochten passeren, geeft hopelijk voor volgend jaar wat voer tot nadenken: de Mille Miglia is een feest voor op de openbare weg. Wegen afsluiten voor dit evenement is niet nodig en levert alleen maar chaos op. Geëindigd werd uiteraard weer op de Viale Venezia in Brescia. Die finish viel tussen grofweg twaalf en vier. Daarna was het over en uit en zakte de sfeer in Brescia ook vrij snel weg. De anticlimax van vorig jaar, toen eveneens 's middags gefinisht werd, deed zich dit jaar dus opnieuw voelen.

Recapitulerend was de Mille Miglia dit jaar een bijzondere. Technische keuring en verzegeling op woensdag, start in de middag, geen Futa, finish op zondagmiddag... We zijn benieuwd of dit zo blijft, want de middenstand van Brescia klaagde steen en been dat 'men' niet bleef hangen voor het diner, zoals gewoonlijk op donderdag, en dat er alleen maar geborreld werd tussen de middag. Bovendien is op zondag het gros van de detailhandel en horeca gesloten in Brescia, dus het publiek zelf liep ook wat verweesd rond na de finish. Sfeer dit jaar dus een onvoldoende in Brescia, maar langs de route opnieuw een dikke tien. En die SS12 mag er wat ons betreft gewoon in blijven. ○

“Dat de verkeersregelaars na de eerste auto's volledig op tilt gingen met hun fluitjes geeft voer tot nadenken”

